

Onsuzluk

– Aşığım · 13 Mayıs 2016

Bize yalnızlık demişlerdi, Ya da her neyse izlediğimiz filmlerden belkide okuduğumuz kitaplardan öyle öğrenmiştik. Çünkü öyle yazıyordu işte, Öyle gösteriliyordu ya da. Konuşabileceğiniz birinin etrafınızda olmaması yalnızlıktı. Peki ya daha önce alıştığınız birinin etrafınızda olmaması, Artık olmaması, Ondan uzak kalmak bu da mı yalnızlık yani? Şimdi bir anımı paylaşacağım: Küçükken 12-13 yaşlarındayken herkes gibi bir okula gidiyordum ve öğretmenimiz yanıma bir kızı oturtmuştu okulda, Birbirimize uyuz oluyorduk ya da öyleymiş gibi davranıyorduk zaten ilk başlarda öyleydi ama daha sonraları kızla biraz yakınlaştık daha o yaşlarda aslında aşkın a'sından anlamaz gibi gözükürsünüz. Ama öyle değilmiş işte o yaşlarda bile aşk olabiliyormuş, İşte kızla yakınlaştık; Birlikte gülebilmeye başladık. Ben onu güldürüyordum ve o güzel gülüşünü gördükçe daha da güldüresim geliyordu. Hala aklımda kızın yüzü gerçekten güzel gülüyordu. Ondan sonra böyle ben daha çok ona kapılırken, Öğretmen yerimizi değiştirdi. Ben içten içe biraz üzümüşüm, Aslında biraz diye kendimi kandırıyordum bitmişim ben. Ama günden-güne onunla teneffüslerde konuşmaya başladık ve artık teneffüslerde görüşmeye alıştırdık birbirimizi. Ama o günlerde ya kızla yerimiz değiştirildikten sonraki günlerde ben 'onsuzluk' yaşadım hem de çok. 2 ay kadar yan yana oturmuştuk ve kız öyle tatlı bir kızdı ki kim olsa onu özler. Ben de özlemiştim üstüne geceleri bile düşünüyordum ben hangi ara bu kıızı sevdim ya? diye. Bu sorunun bir cevabı yoktu işte çünkü; Hayat bazen bazı insanları sevmemiz için karşımıza çıkarır ve 'neden' diyemeyiz bu o yaşta bile böyledir. İyiki sevdim onu çünkü onu sevmesem biraz daha eksik kalacaktım, İnsan yaşayamadıklarından da eksiktir. Şimdi nerededir o kız kim bilir? 'onsuzluk' çok çektim ben ve o yaşta öğrendim ki; Bir insan çok alıştığı bir insanı artık göremezse, Çok alıştığı biriyle artık gülemezse, Çok alıştığı bir alışkanlıktan vazgeçerse, Çok alıştığı bir dizi final yapar da artık onu izleyemezse, Bir insan çok alıştığı o insanın yüzünü günde en azından 1 dakika dahi göremezse, Bu örnekleri çoğaltabiliriz işte bunların adı 'yalnızlık' değil, 'onsuzluk'tur. İnsanı üzüyor da, Bitiriyor da. Özlensiniz bi de dibine kadar be. İşte 'onsuzluk' Allah beni 'onsuz' bırakmasın.